

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

Danica izhaja vsak petek na celi polji, in velja po pošti za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 40 kr., za četert leta 1 gld. 30 kr
V tiskarnici sprejemana za leto 4 gold., za pol leta 2 gld., za četert leta 1 gl.; ako zadene na ta dan praznik, izide Danica dan poprej.

Tečaj XXXV.

V Ljubljani, 25. vel. serp. 1882.

List 34.

Posvetitev božjemu Sercu Jezusovemu.

Serce moj'ga Jezusa,
Sveti vir usmiljenja!
Sprejmi naša serca v dar,
Vareh naš in gospodar!

Odpév:

Tebi vse posvetimo,
Svojo dušo in telo;
Kar imamo in kar smo,
Vse naj večno tvoje bo.

Serce Sina Božjega,
Tempelj ognja svetega!
Molimo ponižno Te,
V svoje nas zapri Serce.

Odpév: Tebi vse posvetimo itd.

Serce Kralja našega,
In pastirja zvestega!
Tebi se podveržemo,
Tvoja zvesta čeda smo.

Odpév.

Serce naš'ga Stvarnika
In Očeta skerbnega!
Tebi se darujemo,
Tvoji biti hočemo.

Odpév.

Serce Odreš'nikovo,
Si nas pekla réšilo;
Varuj nas v nevarnosti,
Da se kdo ne pogubi.

Odpév.

Serce polno milosti,
K tebi pribežimo vsi,
Zveza, s Taboj sklenjena,
Vekomaj naj ne neha!

Odpév.

S. Frančiška Grizoldova.

Sporočilo

bratovšine za vedno češenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkev v Ljubljanski škofiji.

(Dalje.)

19. *Cerklje pri Kranji*: 2 mašni srajci, 6 humeralov, 2 prepasa, 1 pridigarsko štol.
20. *Šenčur pri Kranji*: 2 beli blazinici za mašne bukve.
21. *Šmartno pred Kranjem*: 1 plašček za ciborij.
22. *Smlednik*: 1 bel pluvijal.
23. *Preddvor*: 1 burzo za obhajila, 2 koretlja.
24. *Križe pri Teržiču*: 1 velum.
25. *Kovor*: 1 obhajilno burzo.
26. *Mavče*: 1 velum, 2 koretlja, 2 mašni srajci, 6 humeralov, 2 prepasa.
27. *Duplje*: 2 beli blazinici za mašne bukve, 1 obhajilno burzo.
28. *Terstenik*: 1 bel mašni plašč, 1 obhajilno burzo.
29. *Terboje*: 1 antependij.
30. *Gorje*: 2 beli blazinici za mašne bukve, 1 pridigarsko štol.
31. *Grad*: 1 vijoličen pluvijal, 2 obhajilni štoli.
32. *Dovje*: 1 rudeč mašni plašč.
33. *Fužine*: 1 vijoličen mašni plašč.
34. *Rateče*: 1 črn mašni plašč, 1 plašček za ciborij.
35. *Dobráva pri Kropi*: 1 plašček za ciborij, 1 obhajilno burzo.
36. *Berdo*: 1 vijoličen mašni plašč.
37. *Nevlje*: 1 črn mašni plašč.
38. *Spitališ*: 1 velum.
39. *Štranje*: 1 bel pluvijal.
40. *Sela pri Kamniku*: 1 bel mašni plašč.
41. *Zlato polje*: 2 beli blazinici za mašne bukve.
42. *Rova*: 1 rudeč mašni plašč.
43. *Goričica*: 1 bel mašni plašč, 1 plašček za ciborij.
44. *Šent-Ožbald*: 1 koretelj.
45. *Komenda*: 1 vijoličen mašni plašč.
46. *Tujnice*: 1 burzo in 1 štol za obhajila.
47. *Homec*: 1 pridigarsko štol, 2 mašni srajci, 6 humeralov, 2 prepasa.

48. *Spodnji Tuhinj*: 2 beli blazinici za mašne bukve.
 49. *Vranja peč*: 2 beli blazinici za mašne bukve.
 50. *Moravče*: 1 rudeč mašni plašč, 2 obhajilni burzi.
 51. *Čemšenik*: 1 zelen mašni plašč.
 52. *Sent-Gothard*: 1 plašček za ciborij, 1 pridigar-
 sko štolo, 2 koretlja, 2 mašni srajci, 6 humeralov, 2
 prepasa.
 53. *Sent-Lampert*: 1 velum, 6 korporalov, 6 pal,
 24 purifikatorjev, 12 rutic za lavabo.
 54. *Peče*: 1 bel mašni plašč, 1 obhajilno štolo.
 55. *Krašinja*: 2 mašni srajci, 6 humeralov, 2 pre-
 pasa, 2 koretlja, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo,
 24 purifikatorjev.
 56. *Izlake*: 1 obhajilno štolo, 6 korporalov, 6 pal,
 12 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
 57. *Sava*: 1 rudeč mašni plašč.
 58. *Šmarija*: 1 bel pluvijal.
 59. *Šenčuri pri Šmariji*: 1 zelen mašni plašč.
 60. *Kopanje*: 2 mašni srajci, 6 humeralov, 2 pre-
 pasa.
 61. *Šmartno pri Litiji*: 1 rudeč mašni plašč.
 62. *Radeče pri Zidanem mostu*: 1 obhajilno burzo,
 2 koretlja, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24
 purifikatorjev.
 63. *Svično*: 1 bel mašni plašč.
 64. *Kresnice*: 1 antependij, 1 obhajilno štolo, 2 ko-
 retlja.
 65. *Janče*: 1 bel pluvijal.
 66. *Dobovec*: 1 velum.
 67. *Dol*: 1 obhajilno burzo in štolo.
 68. *Sent Rupert*: 2 obhajilni burzi, 2 koretlja.
 69. *Doberniča*: 1 velum.
 70. *Sv. Trojica*: 1 rudeč mašni plašč.
 71. *Sent-Lovrenc ob Temenici*: 1 velum.
 72. *Šmihel pri Žužemberku*: 1 vijoličast mašni plašč.
 73. *Sela pri Šumbregu*: 1 plajšek za ciborij, 1 ob-
 hajilno burzo.
 74. *Trebnjo*: 1 rudeč mašni plašč.
 75. *Ajdovica*: 1 pridigarško štolo.
 76. *Sent-Jernej*: 1 rudeč mašni plašč, 2 obhajilni
 burzi.
 77. *Raka*: 1 antependij.
 78. *Kostanjevica*: 2 vijolični blazinici za mašne
 bukve, 1 burzo za obhajila.
 79. *Dolina*: 1 obhajilno burzo, 2 koretlja, 2 mašni
 srajci, 6 humeralov, 2 prepasa, 6 korporalov, 6 pal, 12
 rutic za lavabo, 24 purifikatorjev.
 80. *Čatež pri Savi*: 2 mašni srajci, 6 humeralov,
 2 prepasa, 6 korporalov, 6 pal, 12 rutic za lavabo, 24
 purifikatorjev. (Konec nasl.)

Izgledi bogoljubnih otrok iz vsih časov kerščanstva. III.

(Dalje.)

b) Alojzij v samostanski popolnosti.

Alojzij bi bil naj raji še tisti dan hitel v samostan. Pa ker se je moral pismeno vpričo bližnjih sorodnikov odreči grofiji in grofovskim pravicam ter jih odstopiti Rudolfu, moral je še nekaj tednov čakati. Vsim Kastilijončanom se je milo storilo, ko so zvedili, da jih hoče dobri Alojzij za zmir zapustiti in da jim ne bode ljubljene zapovednik, kakor so pričakovali. Jokaje se poslovljajo.

Povabljeni sorodniki se zberó v Mantovi; pa obravnava se zavleče za dva mesca zlasti zato, ker je bila začetkoma v pismo postavljena pogodba, da mora Alojzij iz bratovega vsako leto dobivati nekoliko denarja na

roko; Alojzij pa po samostanskih pravilih tega ni smel in tudi ni hotel, saj je že sam komaj čakal, da bi se svetnemu premoženju polnoma odpovedal.

Slednjič so se zedinili in 2. nov. 1585 se dotično pismo na glas prebere. Med branjem se oča vedno joka in zdihuje. Alojzij pa še nobenkrat ni bil videti tako vesel, ter radostno prime za pero in podpiše. Potem hiti v svoje stanovanje in v solzah veselja se zahvaljuje Bogu, da mu je dal najti zaklad, po katerem je že tako dolgo hrepenelo njegovo srce: uboštvo. Tolike serčne sladkosti in nebeške tolažbe še ni kmali občutil. Ko se je v dolgi in sladki molitvi zahvalil, sleče svojo svetno obleko in obleče jezuitovsko oblačilo, ki si ga je bil dal že skrivaj narediti in po nekem pobožnem duhovnu blagosloviti. Zdaj gre v sobano, v kateri so bili že vsi zbrani okrog mize. Solz se ne morejo zderžati, ko vidijo kastilijonskega angelja tako pred seboj; zlasti se oča veliko joka. Alojzij pa se posluži te ugodne prilike in govori tako modro in priserčno o nevarnostih in težavah, ki jih imajo svetni gospodje in knezi med svetom gledé dušnega zveličanja, da so si njegove besede globoko v spomin in v srce vtisnili.

Drugi dan se Alojzij pri svojih sorodnikih spodobno poslovi in priporoči. Zvečer poklekne še pred očeta in mater ter ponižno prosi za blagoslov. Oba jokaje blagoslovita svojega angelja. Saj je ločitev že sploh težka, kaj še le ločitev od tacega?

Tretji dan, 4. novembra, že veselo odrine proti večnemu mestu in med potom obišče v Loreto hišico Matere Božje. Več ur je molil v tem svetišči Marijnem s toliko pobožnostjo in s takimi nebeškimi čutili, kakor je mogoče le takemu serafskemu mladenču. Ostal je tu dva dni, prejel je sv. obhajilo, in kar ločiti se ni mogel od tega tako druzega mu kraja. Le ljubezen do novega poklica ga sili urno dalje proti Rimu.

Med potjo mu nekdo omeni: „Rudolf se mora pač veseliti, ker si je grofijo tako lahko pridobil.“ Alojzij pa ga zaverne: „Bolj se gotovo ne veseli, da je grofijo dobil, kakor se jaz, da sem se je znebil.“

V Rimu je bil z veseljem pričakovani. Imel je sorodnike tudi med kardinali, in njegova svetost je bila po vsem Laškem znana. Celó papež Sikst V so želeli videti svetega mladenča; so prijazno z njim govorili in ga očetovsko blagoslovili.

Na sv. Katarine god, 25. novembra, je bil kot novinec sprejet v Jezusovo družbo 17 let in 8 mesev star. Njegov stric, nadškof Scipio Goncaški, so še zanj sv. mašo opravili in ga obhajali; potlej so ga spremili v hišo novincev. Prijazno se še enkrat zahvali svojim služabnikom in zvestim spremljevalcem ter sporoči pozdrav svojim doma. Prav posebno pa se stricu zahvali, da so mu pripomogli sem priti, in obljubi vsak dan za nje moliti. Le-ta se ne more solz zderžati in pri odhodu reče nekterim patrom: „Častiti očetje, od otročje dobe poznam svojega stričnika in zagotovim, da ste danes rajskega angelja med-se sprejeli.“

Nadzornik novincev ga pelje v odločeno celico. Oh, kako se je je razveselil! Radostno je vskliknil: „Zdi se mi, kakor bi stopil v raj; tukaj je kraj mojega počitka, tukaj bom stanoval, ker to sem si izvolil.“ Dolgo časa kleči in v solzah hvali Boga, da ga je rešil iz egiptovske dežele v obljubljeni deželo, kjer se cedí med in mleko božjih tolažil. Še enkrat se mu polnoma v službo daruje in ga prosi pomoči, da bi mogel natančno spolnovati vse dolžnosti in stanovitosti ostati. Vsako leto je posebej praznoval ta dan in si zarad tega sv. Katarino za posebno priprošnjico izvolil.

Žal mi je, da vam tukaj ne morem prav obširno popisati, kako je Alojzij svojo že med svetom pridobljeno svetost še spopolnil in poveličal v varnem zavetji

samostanskem, kajti napisati bi bilo treba celo knjigo. Vendar ne morem se ločiti od tega angelja v človeški podobi, da bi saj še nekterih črtic ne povedal iz njegovega samostanskega življenja.

Najpopolniji možje so se čudili, kako je mogoče v svetosti doseči toliko stopinjo, kakor jo je dosegel sv. Alojzij z Božjo in Marijino pomočjo. Njegovi voditelji in učeniki pri njem niso imeli drugega opravila, kakor da so ga zadrževali v njegovi prevroči gorečnosti in da so ožje meje stavili njegovi preostri spokornosti.

Ko je prestopil samostanska vrata, je terdno sklenil vsako naj manjše pravilo prav na tanko spolnovati. Njegova natančnost v tem obziru je bila tako velika, da bi pač večja ne bila mogla biti. Kadar je bil čas molčanja, bi ne bil spregovoril besede za ves svet ne, naj bi bil prišel kdorkoli. Nekikrat je hotel njegov stric kardinal z njim govoriti; a ni se hotel v pogovor podati, dokler mu ni privoljenja sprosila pri viših. Še pol pole papirja si ni upal posoditi svojemu tovaršu, preden si je šel dovoljenje sprositi. Zapovedano revšino je tolikanj čislal, da ni hotel nič svojega imeti. Komaj se je dal preprostiti, da je z dovoljenjem viših ohranil dve priprosti podobi, sv. Tomaža Akvinskega in sv. Katarine.

Kakor krotko jagne je vse ubogal, karkoli se mu je zapovedalo. Znano nam je, kako zelo ostro je pred samega sebe zatajeval. Zdaj so mu bila zaradi zdravja preostra spokorila prepovedana. Nekdo mu reče: „Povejte mi odkritoserčno, brat Alojzij, ali vam ni nekoliko hudo, da ste v pokorjenji tako zadrževani.“ Pohlevno mu odgovori: „Res je, da to ni skor nič, kar se mi zdaj dovoljuje v primeri s tem, kar sem si med svetom nakladal. Pa pri tem me tolaži misel, da redovniško življenje je barka, v kateri ravno tako dalje pridejo oni, ki iz pokoršine pri miru ostanejo, kakor taki, ki se veliko trudijo.“ — Enako vemo, da je post nad vse ljubil. Nekega dne si sprosi, da se sme ob kruhu in vodi postiti. Po kosilu ga pokliče njegov voditelj, ki je bil zapazil, da ni skor nič jedel, in mu reče: „Pojdite k le-oni mizi in pojejte vse, kar se vam prinese!“ Alojzij se ponižno prikloni in uboga. Nekdo mu potlej šaljivo ponagaja, rekoč: „Lepo to, brat Alojzij! Lep post ste si iznajdli: pri eni mizi malo, pri drugi pa veliko jesti; to ni tako napačna iznajdba.“ Alojzij ga enako šaljivo zaverne in je vesel, da je mogel ubogati, kajti volja viših mu je bila volja božja. — Naj večja tolažba in radost na zemlji mu je bila molitev. Večkrat je bil tako zamaknjen, da ni nič vedel, kaj se krog njega godi; serce mu je živejše bilo, in obličje postalo je žareče. Sam je spoznal na vprašanje svojih viših, da v šestih mescih ni bil pri molitvi toliko časa razmišljen, kolikor je treba, da se enkrat češenamarija obmoli. Pa tudi molitev mu je bila ob nekem času prepovedana, češ, da ga bo nehala glava boleti; celó pobožni izdihljeji so mu bili zabranjeni; kar z delom se je imel motiti. To je bilo zanj naj težavnejše povelje; bolj ko si je prizadeval svoje misli od Boga odvracati, bolj se mu je Bog bližal z nebeškimi tolažbami. „Pojdi od mene, o Gospod, pojdi od mene!“ je klical v ponižnosti svoje prelepe duše. In nekemu prijatelju je potožil: „Menijo, da mi bo to glavo olajšalo; pa veliko več bolečin mi prizadene, misli od Boga odvracati, kakor jih v molitvi zbrane imeti.“

stva in redovnega predstojništva. Tisk prav lep, Blaznikov. 1882. — Ta prav lična knjiga ima na čelu dve podobi, namreč umetno-lep kamnotis sv. Frančiška s skupino svetnikov in svetnic iz reda sv. Frančiška, in pa prezalo zlatobarveno tiskan naslovni list s podobami Matere B. čistega Spočetja, sv. Frančiška in drugimi. Ne bili bi mislili, da se tako lepe reči delajo v Ljubljani. Ta knjiga je že po zunanem prav prijetno delo. Obsega pa na 490 straneh v I. delu premnogotere molitve in pobožnosti; v II. pa vodilo 3. reda sv. Frančiška, odpustke, dnevnice Matere Božje, dnevnice za mertve itd. Knjiga, ki je primerna tudi za neredovne osebe, stane vezana v usnji 1 gld., z zlatim obrezkom pa 1 gld. 20 kr. in se dobiva v frančiškanskem samostanu. Važna je tudi sploh za gg. duhovne v poduk za tretji red. Bodi toraj iskreno priporočena.

2. Kruh nebeški ali navod, pobožno moliti in častiti presv. Rešnje Telo. Na svitlo dal župnik Janez Zupančič 1882. Natis Klein-Kovačev, v založbi družbe sv. Vincencija. Ljčen žepni format, 474 str., z ginljivo podobo na čelu. Čerke so velike tudi za postarne ljudi in za bolj temne cerkve; beseda je navadna, lična, in ne prisiljena novotarija, kakor se zdaj po večem vsiljuje. Ta knjižica je namenjena za pridne obiskovalce presv. Rešnjega Telesa in primerna za vse slovenske škofije. Izdelana je z veliko pridnostjo in zdaj v drugem natisu v več ozirih zboljšana in zleplšana, zlasti pa pomnožena z oddelki: Počeševanje sv. Rešnjega Telesa pri obiskovanju božjih grobov veliki teden, ali kadar je k češenju izpostavljeno; Počeševanje za praznik sv. Rešnjega Telesa; Slovesno prvo sv. Obhajilo. Ves pristavek bukvicam daje obilno več vrednost. Sicer obsega lepo delo: 4 načine ali pota moliti sv. R. Telo; mašne in druge molitve (trojno sv. mašo); molitve za vse dni v tednu; sklepe ali obljube pobožnega življenja za vse dni v tednu. Mislamo, da češenje do presv. R. Telesa bi se z razširjanjem teh bukvic z Božjo pomočjo zelo množilo; mladina, ako bi jih dobila n. pr. za prvo sv. Obhajilo, bi se pri skerbni vodbi lažje obvarovala naslednjih smertnih grehov, ki se godé s ponočevanjem, z ostajanjem zunaj cerkve, opuščanjem ss. zakramentov itd. Cena v katoliški bukvarni je: v polusnji 70 kr.: v usnji 90 kr.; z zlatim obrezkom 1 gl.

3. Lichtvolle Priester-Exercizien für drei Tage. Von P. Mich. Zech, S. J. Aus dem Lateinischen übersetzt mit Beigaben von P. Joh. Nep. Stöger S. J. — Pervi dan je posvečen presv. Trojici, drugi naj svetjšemu človeštvu Jezusa Kristusa, tretji presv. Mariji D., ss. angelom varhom in sv. ap. Petru. Verh tega je od str. 243 do 420 katic 30 premišljevanj, n. pr.: Die priesterliche Liebe, Vollkommenheit derselben, die höchsten Intentione, der verborgene Gnadenschatz im Beichtören, Beweggründe zum Seeleneifer 1–10, der glückliche Beruf zum Breviergebete, Maria die Liebe priesterl. Herzen, Tagesordnung, sakrilegische Messe, das Friedensbündniss itd.

S pomočjo tacih bukev se zamorejo duhovne vaje po moči domestovati. Cena knj. 1 gld. 80 kr. v katoliški bukvarni.

Iz Ljubljane. (Dekliško odgojališče v ljubljanskem uršulinskem samostanu.) Namen te šole ni le samo v odgojo izročeno mladino v navadnih šolskih predmetih dobro izbistriti, skerbi se zraven tega tudi za njeno moralno in fizično izobraženje.

To odgojališče (notranja šola) ima vse pravice očitnih šol; toraj je poduk vpeljan po postavah šolskega ministerstva za očitne ljudske in meščanske šole.

Rejenke se izročujejo nunam iz raznih okrajin cesarstva. Kedar so se deklice navadnih ženskih ročnih

Ogled po Slovenskem in dopisl.

Iz Ljubljane. (Cerkveno.) 1. Moliteвна knjiga za ude tretjega reda sv. Frančiška. Sostavil mašnik frančiškanskega reda. Z dovoljenjem vis. častit. škofij-

dél dobro navadile, jim je tudi priložnost dana, se v umetnih delih vaditi. Ako starši želijo, dobiva rejenka še posebni poduk v raznih jezicah, v godbi, v petji. Ko si je deklica pridobila naj potrebnejše znanosti, ima tudi priložnost se v kuhanji uriti. Ako se zraven navadnih šolskih reči uči še ktere druge omenjenih reči, se k navadni mesečni plači še za tisto nekaj plača.

Za ohranjenje in vterjenje zdravja je mladini dovoljeno, kedar vreme pripusti, v prostornem samostanskem vertu se sprehajati in kratkočasiti. Za dobri red skerbijo vedno tiste redovnice, katerim je poduk v rejenišču izročen.

Rejenka dobi za zajuterk kavo, za južino kruha in sadja, kedar je dobiti, pri kosilu štiri, pri večerji dve jedi.

Pogoje in druge okolišine se dajejo natanko o sprejemanji deklic. Kteri koli starši in oskerbniki želé in premorejo svojim hčerkam in drugim deklicam lepo, koristno in mnogostransko omiko dati, jim je taka šola svetovati.

Iz Trebnja, 17. vel. serp. — Na Vélike maše dan smo obhajali tukaj redko slovesnost. Bilo je ta dan navadno patronsko opravilo, a slovesnost je letos posebno veljala preč. gosp. dekanu Janezu Kovačič-u, ki so častito zlato mašo obhajali. Kako ljubijo in spoštujejo farani svojega duhovnega pastirja, pokazali so s tim, da jim je bil ta praznik v resnici dan veselja. Večer popred je bilo Trebnje splošno razsvitljeno, posebno krasno se je odlikoval velikan zvonik, razsvitljen z raznimi transparenti, katerih gniljivi napisi so prav primérno in spodbudno slovesnost naslednjega dneva naznanjevali.

Dan pravega veselja bil je za g. jubilanta in za občinstvo praznik sam: srenja ga je počastila, imenovaje si ga častnega srenjčana, nekteri domači častivci so mu podarili sreberno kupo, a dekanijaka duhovšina dragocén kelih (vreden blizo poldrugi sto gld.), in bivši njegovi pomočniki jako lepo palico, vso okinčano s spominki iz sv. dežele.

Ljudstva se je bilo toliko sošlo, da sta bila cerkev in prostor krog cerkve prav natlačena. Trideset gg. duhovnov je spremilo častitljivega gospoda zlatomašnika v cerkev, ter so imeli slovesni govor milg. prošt. dr. Jarc, in so krepko kazali na življenje gospoda zlatomašnika, potem pa verne vzbujali k češenju Marije Device, Matere Jezusove in Matere naše.

Pri obedu so se veršile raznotere napitnice in izrekale goreče želje, da bi Bog g. zlatomašnika še mnogo mnogo lét ohranil.

V Horjulu, 22. vel. serp. (Cerkveno.) Spet je dobila naša cerkev nov kinč. V nedeljo, 20. vel. serp., so nam preč. g. Verhniški dekan Martin Šlibar blagoslovili novi roženkranski altar, ki nam ga je v občno zadovoljnost iz grisinijanskega kamna izdelal gosp. Feliks Toman, kamnosek v Ljubljani. Sliko Marije Device sv. rožnega venca nam je naslikal g. J. Volf, in kipe svetnikov je iz istrijskega belega kamna mojstersko izdelal akademični podobar g. Fr. Zajic. Zlasti stranska svetnika, sv. Jožef in sv. Ana, se štejeta med najlepše dela umetnikov. Vrata k tabernakeljnu nam je prav lično poslatil g. Val. Zadnikar, ter oskerbel tudi druge zlatarske dela pri altari. Tako je tedaj ves altar delo domačega uma in dlana, in vsi umetniki, ki so pri njem sodelovali, so pokazali, da so popolnoma kos svoji nalogi, da se jim tedaj vse dela, ki segajo v njih umetnijo, brez skerbi izročiti zamorejo. Kajti, če je naš veliki altar, izdelan pred 6 leti v ravno tisti delavnici, prelep, je dobil zdaj v novem stranskem enako lepega verstnika; mnogim poslednji celó bolj dopade, kakor prvi. Vse

delo stane nekaj nad 2500 gl.; res, velika svota za našo majhno in revno duhovnijo, posebno če se pomisli, da se je še le pred kratkim za veliki altar 4670 gl. izdalo, ali vendar se je vse to prav z lahkim po prostovoljnih darovih nabralo, da nihče ni posebne težave občutil. Prav očitno se tù vidi, da je bila pri cerkvenih delih Božja roka in Marijna pomoč vmes. Po pravici so pa tudi preč. gosp. dekan darežljivost duhovnijanov očitno pohvalili v svojem prelepem govoru, v katerem so razkazovali pomen altarjev sploh, in pomen novega altarja posebej za duhovnijo.

Vsem, tudi oddaljenim dobrotnikom, ki so k našim altarjem kaj pripomogli, naj veljá tù očitno izrečena zahvala. Na priprošnjo Marije Device naj jim Bog tisočero poverne! Vse pa, kar se je storilo, bodi Bogú v čast in v slavo Kraljice sv. rožnega venca.

Pod Čavnom. (Spomin na Loreto. [Dalje.]) Omenil sem zadnjič, da Marija Devica nad svojo hišico v Loretu tudi posebno varstvo in skerb razodeva. Berejo se o tem mnogotere in čudovite dogodbe, pač da, spisane so celó debele knjige, ki govoré o raznih dogodbah, prikaznih in čudežih. Dogodbe te so zopet jasen dokaz resnici, da je namreč ta sv. hišica res hišica Marijna. Tako n. pr. prigodilo se je bilo pred več leti, da dva izmed ponočnih varhov hišice in tempeljna hišico okradesta. Z ropom dirjata tedaj k vratam, da bi ušla. Ko pa vrata odpreta, najdeta na vratih polno oboroženih vojakov, ki jima žugajo. Prestrašena zaprta naglo vrata in se obrneta k nekim stranskim vrticam. Odpreta, ali tudi tù zagledata oborožene žugajoče vojake. Strah spretuje ju velik. Kaj početi? Skrivata se nekaj časa v klopéh. Na to gresta tiho zopet k glavnim vratam. Ali zastoj. Vojakov je vedno polno. Ubežati tedaj je nemogoče. Skrijeta se zopet, v nadi, da ob zoru se jim že prilika ponudi uiti z ropom, storjenim v svetišču. Ali Marija ni tega dopustila. Ko se dan naredi in sveto jutro zazvoni po mestu, se vrata odpró, noter stopijo cerkovniki in drugi varhi — hudobneža bila sta vlovljena. O vojaki pred vrati ni pa bilo ne duha ne sluha. Huda prigodila se je bila tudi drugima stražnikoma. Ta dva odneseta nekaj darov iz hišice. Dirjata na to naravnost k morju, da bi z barko tatvino svojo v druge kraje odnesla. Stopita v barko. Ali kaj se zgodi? Barke ganiti ne moreta, morje meče in pabá jo le nazaj in nazaj ter odbiva v breg. Drugi dan prišla sta pravici v roke. Nek laški malovrednež, podoben umerlemu Garibaldi-ju, gre s trumo najetih hudobnežev na Loret, z zlobnim namenom, da bo oropal sv. hišico. Že se bližajo mestu. Kar plane na nje iz bližnje hoste čeda volkov. Veliko je ranjenih in nekteri celó mertvi. Ostali derznejo se vendar le naprej. Ko so pa že blizo mestnega zidovja, pretrese vse strašna groza. Vojvoda in vojaki popadajo po tléh. Temna megla namreč spusti se na zemljo in zakrije njim pred očmi Marijin tempelj. Prestrašeni gredó sicer potem še naprej, stopijo v mesto, v cerkev in na zadnje upajo se tudi celó v sv. hišico, pa ne da bi ropali, ampak le Marijo odpuščenja prosili. Tudi hudobni turk iskal je Loret in sv. hišico oropati. Že je z velikim kerdelom požigalcev in kervoločnežev blizo mesta. Ko se pa ravno napravljajo z morja na suho stopiti, spreletí jih velik strah. Nevidna moč paha in sili jih vedno nazaj. Tudi morskim roparjem se je večkrat zgodilo, da niso mogli na suho. Roparju, Barbarosa imenovanemu, razbije vihar vso vojsko, s katero je žugal udariti na Loreto, in zdrobí vse barke. Napoleon I je sicer sv. hišico l. 1798 oropal, ali drago plačal potem na Ruskem. Zgubil je vojsko, vojaki so mu večinoma zmerznili in on sam je komaj ušel in se na sanéh domú pripeljal, in nato bil je pregnan na otok sv. Helene.

Tam spoznati je pač moral Boga in Marijo in se pričati, da božje sodbe so pravične.

Tako varuje Marija svoj dom, stanovanje svoje in svojega ljubega Sina. Iz hišice nobeden nič vzeti ne sme, še malo prahu ali malte z zidov ni pripuščeno si osvojiti. Ako bi bilo to dovoljeno, bi od sv. hišice komaj še kaj stalo; kajti pobožni romarji raznesli bi jo bili na vse kraje sveta. Nekaj prahu od malte dobili smo sicer romarji, toda skerbno zapečatenega po duhovnih oskerbnikih svetišča.

Iz Adrijanopola, 12. avg. 1882. (*Poterdilo in nazzanila.*) Prečastiti P. Tom. Brseska, superijor duhovske družbe od vstajenja J. Kr., nam je poslal poterdilo od ustanovljenih šestih letnih maš „ad salutem animae fundatoris“ (Št. J.), za ktere je vloženih 250 gold., in enako poterdilo od ustanovljenih peterih letnih ss. maš za ustanovnico (M. Sp.), za njene starše, sestre, brate itd., v katerih namen je vloženih 200 gl. S tem vred je poterjeno, da je došla vsa naša pošiljatev 1252 gl. 70 kr., ki je bila z menjico po g. Mayeru odpravljena 18. jul. t. l. Pisanje se glasi:

„Drago pisanje od 18. jul. t. l. sem prejel pozneje kot druge krat, ker bil sem šel v Carigrad pozdravit resurekcijskega velikega prednika P. Semenka; od torka je le-ta pri nas.

Denarje (omenjeni znesek) smo pretekli ponedeljek resnično prejeli. Dve pobotnici o sprejetju tega zneska sem podpisal; ena je poslana g. Mayeru.

V imenu svojih sobratov, prosim, sprejmite naj serčnejši, iskrenejši zahvalo za vse nam skazovane dobrote.

Veliko polje kacij 2000 oral zdaj sicer imamo v lastini in pridobili smo ga prav cenó, da pa to zemljiše misijonu korist rodí, se mora v to obrniti obilno denara.

Imeli smo tukaj le 4 tihe ustanovljene ss. maše; sedaj jih imamo $24 + 12 + 6 + 5 = 51$ ustanovljenih ss. maš. Ako bi imeli tudi 100 ss. maš na tem posestvu, bi bilo še prav malo. In te maše bodo blagoslov rodile tudi za nas; toraj prav radi bi sprejemali še druge enake vstanove. Novo delo ljubezni naj Vsegamogočni blagosloví. Tudi Vi bodete nad tem imeli veliko veselja in veliko tolažila dobivali s tega.

Mi tukaj bi zamogli stotinam razkolnih otrók dati katoliško izrejo in imeti prav veselega sadú, ako bi imeli pomočke k temu. Kar obsipajo nas s peticijami (pisanimi prošnjami) za sprejemo otrók v našo napravo.“

P. Tomaž Brseska,

prednik mis. red. vstaj. J. Kr.

To je brez dvoma prava pot, po kateri se pomaga k pravi omiki našim slovenskim bratom, in ta pomoč ima zanesljivo plačilo pri Bogu.

Kako jo je rudečkar skupil!

Hudi ropotači imajo široke usta, kakor skedenjske vrata, ki se škripaje na stezaje odpirajo in zapirajo. Zato naši ljudje take junake po pravici imenujejo „širokoustneže“. V družinah hočejo le sami besedo imeti. In če pišejo, gorjé, ako bi se kdo prederznil jim kaj ugovarjati, kaj pograti, kar oni hvalijo in o kaki stvari drugo misel razodevati, kot jo sami imajo. Tu se ti začno širokoustnice odpirati in škripati brez konca in kraja do smolklosti.

V Dülmskem „Missionsblatt-u“ nekdo pripoveduje, kako jo je bil taki širokoustnež skupil.

Pred več leti, pravi pisavec, sem potoval po opravilih v okrajino Ascheffenburško. Ondi stopi v železniški voz mož, ki je bil viditi prav premožen, in najberže je

pivo ali pa vince malo več serkal, kot je bilo prav. Zvedil sem kmalo, da 100 ovnov tira v Metz in pri vsakem ima zaslužka 10 mark, skupaj 1000 mark. Kdo bi bil mislil, da v možu, ki si tako dobro vé zaslužek pridobivati, tiči rudečkar (socijalni demokrat)? In vendar se je zdajci za tacega razodel. Kako to? Zastran nemško-francoske vojske je rekel, da „slabšega konca, kakor ga je ta vojska imela, bi celó ne bila mogla imeti“, — pa zakaj? (Marsikdo bi mislil, da zato, ker so Francozi kakor katoliški narod od protestantskih Prusakov bili tepeni? Toda kratko in malo ni bil ta vzrok.) „No kakošen konec pa bi si bili Vi vošili?“ ga praša sopotnik. „Ej, hotel bi, da bi se bili nemški komunisti (klavci ljudi in grabeži tujega premoženja) s francoskimi skupaj vzdignili in vojenstva pred Parizom bi bile sterte. Toda Nemci so preneumni, vse preneumni so Nemci, zares neumni.“ — „Nu, če so uni neumni, se pa gotovo Vi od njih ločite“, odgovori spoštljivo sopotnik. Ta odgovor ga je spravil v veliko zadrego. Poslednjič je jecjal: „Tega ravno nočem reči; morebiti sem tudi jaz zadosti neumen, še bolj kakor drugi...“ Popotni tovariš: „Nespodobno bi bilo od mene, ako bi Vam hotel to ugovarjati. In ker sem Vas poprej z zopergovorom tako hudo razdražil, Vam zdaj popolnoma priterdim.“

Rudečkar je nato bil čisto „iz viže“ in je kričal: „Vsega hudega na vsem svetu ni noben drugi kriv...“ „Kakor duhovni, kaj ne?“ mu je nasprotnik odvernil, in vedil je, zakaj človek, ki na en mahljej 1000 mark zasluži, zamore vender rudečkar biti. „Res duhovni“, zaterja mož, „in ne bo prej dobro, razun kadar ne bo nobenega duhovna več na zemlji“. — „Kaj pa so Vam duhovni hudega storili?“... vpraša tovariš. „Pač da, duhovni ljudem zmiraj v nebesa kažejo, in s tim človeku zemljo uzamejo“, se je odrezal rudečkar. — Uni: „No, kako pa naj bi bilo po Vaši misli?“ Odg.: „Kako naj bi bilo? Jaz hočem, da naj vsi ljudje na zemlji zadosti imajo.“... Tovariš: „To je lepa želja, jaz bi le rad vedil, kako bi Vi to dosegli? Po vsaki ceni je najbolji pomoček, da ljudje keršanski nauk spolnujejo. Kdor tega naslеди, zadosti ima. Sicer pa, ako se na Vaših 100 ovnov ozrem, bi bilo misliti, da Vi imate tudi zadosti na zemlji; in če se ozrem na Vaš roznati obraz, se mi skoraj zdi, kakor bi Vi imeli še malo od več.“ Popotniki se nato sladko posmeja, mož pa je bil v toliki stiski, da ni vedil nič kaj odgovoriti. Jaz pa vendar nisem hotel s šalo te reči doveršiti, pravi pisatelj, in rekel sem mu: „Dobri človek, ako Vi res na zemlji dosti in več kot dosti imate, kakor bogati mož v evangeliju, ali hočete mar, da se svoj dan poreče: Moj sin, ti si dobro prejel že v unem življenju?“ Ta beseda je moža očitno na vést zadela. Postal je rudeč in ni besede več govoril; ločila sva se v miru. —

Smé se tu pristaviti: Kakor puhlo je bilo modrovanje tega rudečkarja, tako je vsih njegovih tovarišev, v katerem koli stanu ali jeziku, v knjižuri, v časniku, v gostilni pri olu, ali v beznici pri „šnopsu“.

Razgled po svetu.

Za katehete v Bosni je nadškofijski list „Serce“ v Sarajevu prinesel obširen navod, kako naj odgojajo katoliško šolsko mladino po ljudskih in srednjih šolah. Zapovedano je med drugim, da katoliška mladež naj se vdeležuje procesij: vstajenja (veliko soboto), sv. Marka, sv. R. Telesa (Brašančevo), križev teden, pri obljubnih (votivnih) obhodih, kadar koli se vdeležuje vsa druga duhovnja; pri nekterih družih, ki se ne ponavljajo vsako leto, n. pr. pri svetoletnih.

Redoma hodi šolska mladina vsak dan k sv. maši, razun ako je hud mraz, zelo slabo vreme, kar ima odločiti veroznanaki učenik.

Spoved imajo vse šole po petkrat na leto. Pred vsako spovedjo zbere katehet mladino v kaki sobi in jo na spoved nekoliko pripravlja, potrebno izprašuje itd. Posebno skerbno pa jih naj pripravlja na prvo spoved in prvo sv. Obhajilo, ktero poslednje se ima zgoditi belo nedeljo, slovesno.

V srednjih šolah imajo ob nedeljah biti ekshorte (ogovori za mladino pripravljani), ki se pričenjajo z molitvijo: „Dodji Duše sveti...“.

Katehet naj pazi tudi na to, kako se mladina obnaša zunaj šole, doma, naj bode v dogovoru s starši, oskerbniki, ki naj jih včasih obiše, kar ga zlasti veže, ako kateri zbolijo. Taki naj se spové, če je tudi še le iz prvega razreda, naj ga s privoljenjem g. župnika obhaja, dene v sv. olje, in če umerje, naj se pokoplje po obredu odraslih.

Hervasko. Karlovška gimnazija in rakovška viši realka se zedinile in spremenile v polno viši realno gimnazijo v Rakovcu. Čudno, kako se je znamenito mesto k temu odločilo, da bode svoje sinove pošiljalo v precej oddaljeni Rakovec zunaj Karlovca, zlasti po zimi in v slabem vremenu? V tem se bojo najberže premislili čez kaj časa.

Francosko ministerstvo se je spremenilo in v novem so trije gambettovci ter utegne ta sovražnik katoliške Cerkve nekoliko huje riti in rogoviliti. Za koliko časa, se ne vé.

Irsko. Kako se godi v tej nesrečni zemlji, vidi se iz tega, da l. 1841 je bilo na Irskem osem milijonov prebivavcev, zdaj jih je komaj še 5 milijonov. Med tem se je pa stanovništvo na Angleškem pomnožilo za 155 odstotkov in na Škotskem za 100 odstotkov. Vsako leto se silo veliko Ircev preseli v Ameriko.

Egiptovsko. Marsikaj se naznanjuje iz Egipta oziroma na katoličanstvo, posebno pa so hvaljeni č. oo. frančiškani, kako stanovitne so se skazovali po vsih krajih v preteklih dnevih groze in strahote. P. Francesko da Octa, iz frančiškanskega reda, je ravno pred bombardovanjem iz Aleksandrije to-le pisal: „V Egiptu razun nas ni nobenih Evropejcev več, ne kristjanov in ne judov, mi sami smo ostali, mi in uboge Sestre sv. Frančiška. O, da bi tisti, ki v Italiji in v Evropi z nami neusmiljeno delajo, saj mogli viditi in soditi, kaj se tukaj godi! Ako nas Lahi malo cenijo, nas pa musulmani, saj v pričujočem trenutku, imajo v naj večem spoštovanju. Uboge Sestre v Kafer-Dovaru so bile hudo prestrašene, ko so bile v svojem samostanu same pušene; toda musulmani so prišli jih oserčevati, da naj se nič ne bojé, oni, častniki in vradniki, jih bojo varovali in branili. Vabili so redovnice, ako menijo, da v svojem samostanu niso varne, da naj pridejo v njih hiše, ki jim bodo zmeraj odperte. Sestre pa so dobromiselno ponudbo hvaležno odbile. Vsled tega je „plackomandant“ dal stražo postaviti pred njihov samostan in po noči je sam prišel ogledat straže v sosedstvu, da si je bil svést varstva pri redovnicah. Musulmani v Mansuri so prav veselí, da smo tukaj ostali in v nobeni reči nam niso nič nadležni.“

Očetje jezuiti v Aleksandriji in v Kairi so vsi oteti. V razdjanem mestu so se še le v teku tega leta po premaganih marsikaterih pritežnostih ustanovili. Ravno da so se vredili, se je pričelo klanje 11. rožnika in potem bombardovanje 11. mal. serpana. Sredi vsih bridkost in straha, kar se je godilo pred temi grozami, so k steranju tega, kdor je vidil, stanovitni ostali v pripravovanju kapele za očitno rabo. („Kath. Missbl.“)

Anglija v Egiptu vedno napreduje zoper Arabi-pašata. Bijejo se zdaj ob Mahmudije kanalu, ki veže Aleksandrijo z Nilom, in ob Sueškem novem vodotoču. Poslednji čas so Angleži obsedli Port-Said ob vходу s Srednjega morja v Sueški kanal, in Izmailijo, ob prehodu z železnice v Sueški kanal; enako el-Kantaro in druge kraje ob tem kanalu. Tudi otok Nelson ob Rosettu so dobili v oblast. Naj težavniši naloga za Angleže pa bode Abukir ob Aleksandriji z mnogimi silo vterjenimi otoki v morji od Aleksandrije do Rosetta.

Med tem je namestni kralj Tefvik v Aleksandriji naložil Šerif-pašu, da naj sestavi novo ministerstvo, se vé, da tako, kakoršno bode všeč Angležem. Sultan dela z Anglijo nekako bojno pogodbo in shod diplomatov v Carigradu, ki ima obravnavati egiptovske zadeve, se je odložil, akoravno bi bilo misliti, da tu nobene minute ni zgubiti. Kakoršen že bode konec, zdaj kaže na to: „Constantinopoli deliberante Aegyptus perit“. V Carigradu se pogajajo in posvetujejo, v tem času pa Anglež Egipt sebi podjarmuje.

Amerikansko. (Šolsko.) Angleški ameriški škofje so v nekem shodu sprejeli oziroma na šolo naslednje načela:

a) Katoliška Cerkev po moči svojega Božjega poslanstva do izreje mladine ima prirojeno pravico in dolžnost, na katero sv. rimski Stol velikrat zavrača, ter da nadzoruje in varuje izrejo katoliške mladine vsacega stanú; ona je ne more po nobeni ceni zapustiti ali zamenjati, tudi ne za korist časno ne.

b) Ako si kdor koli prilastuje pravico, da bi katoliško mladino odgojal pod vplivom nekatoliške izreje, se to ne zлага z djanskim priznanjem te katoliški Cerkvi prirojene pravice.

c) Načela in duh, kateri navdaja narodne vseučiliša in navdihuje sostav tako imenovanih boardschools (šole, ktere vravnava nekaj izvoljen zbor) in nevarnosti, ktere take naprave pripravljajo veri in nravi (čednosti) — te okolišine delajo bližnjo priložnost za smertni greh, kakor je izrekel sv. zbor za razširjanje vere 6. vel. serp. 1867, ki je svetoval škofom, naj proglasé pastirski list do duhovstva in ljudstva o tej tvarini.

d) Prašanja o tem, kaj v posameznih primérnejših stori veliko in dovoljno silo (zarad ktere bi se vender katerikrat smelo dopuštati v take šole) in ktere previdnosti bi se mogle za zadostne ceniti, „da se odverne vsa bližnja priložnost“ k smertnemu grehu, to rešuje edino le Cerkev, in o tem ne sodi posameznik in tudi ne udje duhovstva redovnega ali svetnega...

Škofje so se v tem zedinili, da vsaki v svoji škofiji bode naznanil vsem udom svetnega in redovnega duhovstva, da jim je pod težkim grehom prepovedano katoličane nagovarjati v take šole, jim dopuštati obiskovanje board schools, ali poslušanje na narodnih vseučiliših. (To je prinesel tudi Sarajevski nadškof. list št. 7.)

V mali Aziji se med razkolniki kaže vedno večji gibanje za prestop v katoliško Cerkev. V Ladiki ob Črnem morji, v Samozati, v Malatijskih škofijah in v 5 vaséh na Maraškem so se Georgijci oglasili za prestop v katoliško Cerkev. Armensko-katoliški škofje se po vsih teh krajih prizadevajo cerkvice in šole zidati ter misijonarjev nastaviti. Pravijo, da četerti del Armenije bi se dal v kratkem pridobiti, ako bi se denarni pomočki ne pogrešali.

Na Koreji, v polotoku v vzhodni Aziji, je zbučal upor. Umorjena sta kralj in kraljica. Rogovilstvo je vstalo zato, ker so jeli deželo odpirati nekterim tujcem; do poslednjih časov namreč ni smel noben tujec v deželo. Prebivalci so Mongoli in jih je kacíh 8 milijonov. Že

pred kaj časom je Francosko zoper té fanatkarje poslalo 3 vojne barke, ker so bili umorili 13 misijonarjev; pa niso mogle nič opraviti. Japonci, severni Amerikanci in Angleži so si poslednji čas pridobili nekoliko pravic v deželi, od tod pa rogovilstvo.

Bratovske zadeve.

Koledar za prihodnji teden:

28. vel. serpana. S. Avguštin. — 29. Obglavljenje sv. Janeza Kerstn. — 30. S. Roza Limanska. — 31. S. Rajmund. — 1. kim. S. Iln. — 2. S. Štefan kr. — 3. Štirinajsta nedelja po Bink., praznik angeljvarhov.

Zahvale:

Št. 86. Prav hudo sem bolehal že od novega leta. Vse telesne moči so me jele zapuščati in vidno sem hiral, a krog sv. Rešnjega Telesa me je polomilo tako silno, da sem bila v vedni smertni nevarnosti. Razne zdravila sem jemala, pa nič nisem mogla spoznati, da bi mi bilo kaj odleglo; tedaj se zaupljivo obrnem k Naši ljubi Gospéj presv. Serca, rabim nekaj časa lurško vodo, in res, kaj posebnega: kar naenkrat se čutim toliko okrepčana, da sem zamogla čez nekoliko dni, v praznik Vnebovzetja Marije D., zopet pervikrat iti k sv. maši in se tam prav priserčno zahvaliti Naši ljubi Gospéj za sprošeno mi zdravje.

Petrušnja vas, 17. vel. serp. 1882.

Ana Dremelj Resnikova.

Št. 87. Več mescev sem imel prav hudo bolezen v vratu, ker mi je mali jeziček gnjil, sem že le redke jedi zamogel uživati in nazadnje môgel le še prav tiho govoriti; sam sem mislil in vsi so rekli, da se ne bom več ozdravil; priporočal pa sem se z velikim zaupanjem Materi Božji in se obljubil na božjo pot in ko sem začel še lurško vodo rabiti, se mi je jelo kar hitro tako boljšati, da sem zdaj popolnoma zdrav, brez kacic bolečin, lahko na glas govorim in se sploh čisto dobro počutim. Večna hvala Bogu, preserčna hvala Mariji Pomočnici, ker prepričan sem, da Ona mi je sprosila to neizrečeno milost.

V Mekinah, 18. vel. serpana 1882.

Anton Mejač.

Št. 88. Naša ljuba Gospá presv. Serca mi je že pomagala v mnogih okolišinah, sosebno se mi je skazala ljubeznjivo mater in pomočnico pri volitvi stanú, ter mi pomagala, da sem dosegla, kar sem tako iskreno želela. Priserčna hvala bodi tedaj Naši ljubi Gospéj presv. Serca na večne čase!

Kr.

Št. 89. Serčna hvala bodi sv. Deodatu, čigar priprošnji sve se priporočile za vse milosti; zlasti, da sve poskušajo srečno doveršile, in za ljubo zdravje. Spominjaj se nas tudi sedaj, ljubi sveti Deodat! s svojo priprošnjo pri Bogu za zvesto spolnovanje najinih dolžnosti in da enkrat srečno dospewe k Bogu.

SS.

Št. 90. Čast in hvala Bogu in Naši ljubi Gospéj presv. Serca in sv. Jožefu, prijatlu presv. Serca! Moje življenje je viselo na tanki tanki nitki. Ali priserčna molitev mojih dobrih farmanov in mojih ljubih prijatlov ter bratovskih udov, katerim sem bil po „Zg. Dan.“ priporočen, me je sprosila. Ginljivo je slišati, kako detinsko zaupljivo in kako priserčno so molili moji farmani. Zares so silo delali Božjemu usmiljenju. In dobrotljivi Bog je uslišal to milo prošnjo in mi je še odložil ostro sodbo. Prosil bom, naj usmiljeni Bog na prošnjo Naše ljube

Gospé in na prošnjo sv. Jožefa enkrat dodeli milostljivo sodbo vjam, ki so v tej hudi bolezni za-me prosili.

Iz Šmarjete, 22. vel. serp. 1882.

Janez Volčič, župnik.

Št. 91. Za smert bolnemu se je za opravljanjem 9dnevnice kmalo začelo boljšati in zdaj je popolnoma zdrav. Bodi toraj češena in hvaljena N. lj. G. presv. Serca!

Št. 92. Oko me je prav hudo začelo boleti, bilo je vse rudeče in nevarno; začela sem pa opravljati devtdnevnico na čast Jezusovemu presv. Sercu, in v petih dneh se je zboljšalo, ter sem zdaj čisto zdrava. Večna hvala Jezusovemu najsv. Sercu!

V Ljubljani, 22. vel. serp. 1882.

U. M.

Št. 93. Zgubljeno osebo, priporočeno v „Dan.“ za spreobrnjenje, je vest začela tako peči, da ni imela pokoja, dokler se ni spovedala in spreobrnila. Priporočuje se še nadalje za stanovitnost. Bodi češena N. lj. G. presv. Serca!

A. M.

V molitev priporočeni:

Hudo bolna na nogi serčno priporočena za pomoč tudi v dušnih potrebah, če je Božja volja. Zahvala se naznani — Oseba za spoznanje. — Devica za dar stanovitnosti po N. lj. G. in sv. Deodatu se priporoča v gorečo molitev. — Družinski oče in hišni gospodar, ki že dolgo časa terpi neozdravljivo kronično bolezen na želodcu, ter da nobeno zdravilo noče zdatno pomagati, je od družine v bratovsko molitev priporočen, naj bi mu usmiljeni Gospod Bog na prošnjo N. lj. Gospé in sv. Antona dodelil ljubo zdravje, ali pa voljno poterp-ljenje. Ako se ozdravi, bode se zahvala očitno naznanila po „Zg. Dan.“ — Oseba s hudimi že dolgimi bolečinami na nogi. — Neki oče za poboljšanje. — Dva mladenčca za srečno volitev stanú. — Dober namen. — Mati prav goreče priporoča svojega razuzdanega sina v molitev, da bi Bog na mogočno priprošnjo Marijnegu presv. Serca in sv. Jožefa mu dodelil milost spreobrnjenja, sosebno da bi slabo družbo zapustil. (Sv. maša se bo opravila. Vr.) — Na persih bolna oseba za pomoč. — Neka velika potreba.

Opomini k modrosti.

(Iz bukev Sirahovih, iz XXXII. pogl.)

28. vel. serp. *Ako so te postavili starašina, ne prevzemaj se; bodi med njimi kakor eden izmed njih.*

29. *Mladeneč, od svoje reči komaj kaj govóri.*

30. *Med velikaši ne bodi prederzen; v pričo starih veliko ne govóri.*

31. *Kadar je čas vstati, se ne obotavljaj.*

1. kimovca. *Kdor se Gospoda boji, njegov nauk sprejema.*

2. *Kdor postave iše, bo z njo napolnjen; in kdor zvito dela, se v nji spotika.* (To je: Kdor postavu zviya, po svoji spačeni volji razlaga, se zoper postavu pregreši in pogubi.)

3. *Grešni človek se svarjenja ogiba, in najde priliko, kakoršne si želi* (misli namreč in pravi: sej drugi tudi tako delajo in z drugimi vred v nesrečo gre!)

Listek za raznoterosti.

Milgosp. Peter Urh, novi novomeški prošt, so sredo-jutro, 24. t. m., zapustili Ljubljano ter odpeljali se proti Novomestu nastopit svojo novo službo. V nedeljo poprej

o jutranjem slovesnem opravilu so se v izvrstni pridigi z Ljubljancami poslovili. Bog daj delavnemu in še čvrstemu gospodu prav obilno blagoslova v novem vinogradu Gospodovem!

Prečastiti gg. zlatomašniki iz l. 1882: Godec Juri, misijonar v Ameriki; Košir Jakob †, župnik v pokoji; Kovačič Janez, dekan v Trebnjem; Krašovic Anton, vpok. župnik; Lipovšek Matej, vpok. župnik; Pavšler Jožef, korar v Ljubljani; Skubic Jožef, vpok. duhovnik; Smrekar Anton, vpokojeni župnik; Steurer Juri, vpok. župnik; Toman Janez, dekan v Moravčah. — **Prečast. gg. biseromašniki:** Košmerl Juri (starosta škofije), vpok. župnik, posvečen l. 1819; Krivic Janez, vpok. dekan, posvečen 1820; Hinek Janez, vpok. župnik, posvečen l. 1821; Sevšek Anton, vpok. župnik, posvečen 20. septembra 1822; Valand Andrej, beneficijant v Kamniku, posvečen 20. septembra 1822. — Opomniti je tudi, da je v Ljubljanski škofiji 21 čč. gg. duhovnov, ki so od 50–60 let mašniki.

Umerl je č. g. Ant. Umek v Gradu. R. I. P.

V Laščah je 17. t. m. strela udarila v žendarmersko kasarno in ubila kuharico Mino Cuderman. Ranjca je bila poštena Gorenjka, — povse lepega keršanskega življenja, zato se smé terdno upati, da je ni smert našla nepripravljene. „Čujte torej, ker ne veste ne dneva ne ure!“

Služba cerkvenikova in ob enem organistova bo izpraznjena v Novi Oselici o sv. Jurju. Prošnje naj se pošiljajo na farni vrad v Novi Oselici, z. p. Idrija. Rešijo se pred sv. Mihielom t. l.

Birmanje v Terzaški škofiji je napovedano na naslednje dni: 20. t. m. v Dolini, 22. v Ricmanjih, 24. v Barkovljah, 26. v Škednju, 27. pri sv. Ivanu v Verdelji, 28. v Katinari, 29. v Bazovici in Lipici, 3. septembra v Rojanu.

V Kopru so bili 15. t. m. prav slovesno sprejeti novi škof milostni gospod dr. Janez Glavina. Procesija pri vходу je bila veličastna; zvečer razsvetljava, glasba, umeteljni ognji.

Posvečenje škofovsko. Bernski izvoljeni škof dr. Bauer je bil posvečen 15. t. m. v Olomovcu po kard. Fürstenbergu; Litomeriški škof pa 9. t. m. po kardinalu nadškofu Praškem.

Plačilo za liberalizem. V Virzburgu je univerza z velikim šumom obhajala svoj jubilej. O tej priliki je naredila več „častnih doktorjev“; tudi znani „kancel-paragrafov“ krojač minister Lutz je bil že na listnici za to čast; liberalni profesorji pa so ga izbrisali, češ, da se k ultramontanom preveč nagiba. Katoličani pa tudi pravijo: „Mi te ne poznamo!“ Sicer liberalno „doktorstvo nima več cene kot Lutzov „kancelparagraf“, in kdor se med otrobe meša, na zadnje še „packi“ zanj ne marajo. Prostomišljaštvo in pa značaj ste dve reči.

Zlata maša v Ameriki. „Wanderer“ v Minesoti je 22. jul. prinesel to-le novico: „Zlato mašo bode 26. jul. obhajal čast. g. Juri Godec, fajmošter pri sv. Alfonsu v Greenfield-u, Wayne Co., Mich. — Prečast. gosp. J. Godec je rojen na Jančjem 17. mal. travna 1802, posvečen je bil 26. mal. serp. 1832. Morebiti nam ameriškanski listi tudi še kaj naznanijo, kako se je ta zlata maša obhajala.

Duhovsko podporno društvo imajo tudi v Šen-Pavlu v Ameriki. Društvo je imelo obletni zbor 11. jul. in bili so pričujoči tudi naši rojaki čč. gg.: J. N. Stariha kot blagajnik, Plut in Trobec kot svetovalca pri g. vodju Shanley u, Tori kot ud. Premoženja ima društvo 660

dolarjev, katerih 500 so naložili. Milgap. škof Ireland, ki je tudi družnik, je pohvalil društvo zaradi napredovanja in dobrih nasledkov. Naslednji dan je bila v stolnici velika sv. maša za žive in mrtve ude in za dobrotnike.

Število poljskih duhovnov, pregnanih v Sibirijo in notranjo Rusijo, kakor piše „Kuryer Poznanski“ znaša 257, med njimi 12 klerikov; 120 duhovnij s 107.566 dušami je brez vsega duhovskega pastirstva, 37 duhovnij pa je na pol osirotenih. — Ni čuda, da tako huda šiba visoke osebnosti na Ruskem zadeva, ker se z mašniki tako dela! Pisano je: „Nolite tangere christos meos“. „Ne dotikajte se mojih posvečenih!“

Spreobrnjenka Misak-Mesak. Listi iz Neapola so nedavno poročali, kako je imenovana turkinja dosegla srečo katoliške vere. Bila je ena žen egiptovskega namestnega kralja (kediva) Izmaila, doma iz Čirkasije. V tistem času, ko je bil Izmail v Rezini na Laškem, je Misak-Mesak pobegnila. Eden egiptovskih frančiškarnov, P. Bonaventura iz kolegija „Palma“, jo je podučil v keršanskih resnicah, bila je v Neapolu keršena na imé Margarita Marija in pri naslednji sv. maši obhajana.

Na otoku Cejlonu je v katoliško Cerkev prestopil protestanški pridigar iz stare škotske družine Ogilvie-ske. Protestanški časnik „Ceylon Times“ žaluje po njem, in pravi: „Kdor je č. g. T. Ogilvie-a poznal, nikakor ne bo dvomil, da je to storil iz prepričanja“, in da tisti, trenutek, ko je bil zgubil upanje v resnico svoje prejšnje vere, je popustil tudi svojo službo v anglikanski (protestanški) cerkvi.

Duhovske spremembe.

V Terzaški škofiji: Preč. g. Mih. Fleišer, kancelist škofijski, je imenovan tajnik; č. g. Jož. Bottegato, zdaj gojenec v Avguštinu na Dunaju, pride za subsidijarja k sv. Justu v Terst in za škofijskega kancelista. Župniji Buzet in Grižinjana ste razpisane do 15. sept.

Dobrotni darovi.

Za študentovsko kuhinjo: Neka družba 5 gold. — Č. g. župnik. Mat. Lavrič 2 gl.

Za pogorelec pri sv. Magdaleni nad Idrijo: Iz Železnikov po č. g. župniku 1 gl.

Za hišo katoliških rokodelskih pomočnikov v Ljubljani: Gospa J. A. 2 gld.

Za cerkev Jezusovega presv. Serca v Ljubljani: Iz Železnikov po č. g. župniku 2 gld. 32 kr. — Neim. po preč. g. P. U. 70 kr.

Za ustanovo semeniša in bolnišnice v Filipopolji: Ljudmila Verbanova 8 gl.

Za sv. Očeta: Iz Železnikov po č. gosp. župniku 1 gld. — Iz Cirknice po preč. gosp. dekanu J. Porentu 11 gld.

Za sv. Detinstvo: Neimen. kerš. 20 kr.

Za afrikanski misijon: M. Čemažar 1 gl. — Gospá J. A. 1 gld.

Pogovori z gg. dopisovalci.

G. d. J. P. v C.: Opravljeno z veseljem. Da ste zdravi! — G. A. K.: Prav dobro vstregli; hvala. Zarad doželenega bomo skusili pozvediti. — G. M. L.: Plača za take reči je trikrat 0. Iskreni pozdrav in serčna hvala za obljubl. dar v „kuhinjo“! — G. „Nežal....mu“: Oziroma na „Olik. Slov.“ — hvala, prehvala! Sicer pa so take javne neresnice „polizeiwi-drig“. — G. P.: „Ekscelencija“ javljeno hvaležna na znanje jemlje in se ponižuje že naprej zahvalo naznanjati.